

ת"פ 44082/09/19 - המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם בקר אבו מערוף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 44082-09-19 מדינת ישראל נ' אבו מערוף)

בפני
כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלי ימוני
נגד
הנאשם בקר אבו מערוף
ע"י ב"כ יונס אלגרנאוי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו **בנהיגה פוחדת של רכב** עבירה לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 14.9.19 סמוך לשעה 17:30 נהג הנאשם ברכב במתחם הסמוך לבית כלא "אשל" בדרך שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום לפציעתם, בכך שבעת נסיעתו במתחם הבחין ברכב סיר של סוהרים נוסע במקום והחל לנסוע במהירות מופרזת לעבר הרכב תוך שהוא מסיט את רכבו לעבר רכבם וכמעט פוגע בו. משם המשיך לנסוע במהירות לעבר שער המתחם אשר היה סגור. הנאשם עצר את רכבו וניסה לפתוח ידנית את השער וכאשר הגיעו הסוהרים למקום בכוונה לעכב אותו, נכנס הנאשם החל בנסיעה לאחור ובתוך כך פגע בידו של אחד הסוהרים שמעד מאחור.

להשלמת התמונה אוסיף כי במסגרת הסדר בין הצדדים תוקן כתב האישום ומאחר ולא הייתה ביניהם הסכמה לעונש, כל צד היה חופשי בטיעוניו לעונש.

ראיות וטיעוני המאשימה לעונש

2. כראיות לעונש הגישה ב"כ המאשימה את הרישום הפלילי והתעבורתי [ת/1] של הנאשם. טיעוני המאשימה הוגשו בכתב ובאו גם על פה. בעיקר טיעוניה שבכתב [ת/2] עמדה על הערכים המוגנים של ביטחון המשתמשים בדרך

והולכי הרגל בהם פגע הנאשם במעשיו. לדידה של המאשימה, " **תקצר היריעה מלתאר את המסוכנות, הבוטות ועזות המצח הגלומה במעשיו של הנאשם**". נטען כי בנהיגתו הנמהרת היישר לעבר רכבם של הסוהרים תוך שהוא מכונן את הרכב בו נסע לעברם הוא סיכן את חייהם. ולא רק זאת, לאחר שלא הצליח לצאת משער המתחם שהיה סגור וחזר לרכבו, נסע לאחור ופגע בידו של סוהר שהיה מאחור. המאשימה טענה לנהיגה פרועה הנמהרת של הנאשם ודימתה את התנהגותו למי שאוחז בידו נשק ומתעלם מתוצאות טראגיות אפשריות.

המאשימה טענה לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים נוכח קיומו של נזק ממש ונזק פוטנציאלי במעשי הנאשם שהסתיים בפגיעה בידו של הסוהר ובהינתן כי הפוטנציאל לפגיעה בהולכים והנוסעים במתחם בשעת בין ערביים במתחם הסמוך לבית הכלא הינו גבוה.

המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 14-32 חודשים. בהתייחס לעונשו של הנאשם עמדה על עברו הפלילי הכולל 6 הרשעות קודמות במגוון עבירות כשהאחרונה בהן משנת 2019, ציינה במאסרים שריצה הנאשם וטענה כי מדובר בעבריו המבצע עבירות שוב ושוב ושנראה כי עונשים שהושתו עליו בעבר לא היה כדי להרתיעו לבצע עבירות נוספות. עוד ציינה בעברו התעברותי הכולל הרשעה אחת ממאי 2018 בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה כמלמד עליו כי כמהווה סכנה מוחשית בכביש.

לדידה של המאשימה העונש הראוי בנסיבות מקרה דנן צריך ויגזר ברף הבינוני- גבוה של המתחם לו עתרה וזאת עונשים נלווים.

בטיעוניה לעונש על פה ביום 10.3.202 טענה המאשימה למתחם ענישה שונה מזה שטענה לו בטיעוניה בכתב "מתחמי הענישה הם בין 10 ל-30 חודשי מאסר שאושרו בבית המשפט המחוזי בבאר שבע ושני מקרים אושרו גם על ידי בית המשפט העליון. במקרה אחד במהלך השנה החולפת קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע מתחם של 9 עד 27 חודשים אך המתחם המקובל הוא 10 עד 30 חודשים מאסר בפועל".

ובתמיכה למתחם זה הגישה פסיקה לעיון בית המשפט והוסיפה " אנו ממקמים את האירוע בתוך המתחם מבחינה החומרה לא ברף הגבוה, אך זה לא ברף הנמוך ביותר, שכן יש פגיעה באדם, מדובר בתולדה של הרבה נסיבות ובסופו של דבר יש פגיעה באדם ולכן אי אפשר לומר שמדובר בנהיגה הפוחזת הקלה ביותר שהיא על סף נהיגה בקלות ראש".

בהמשך הוסיפה לעניין המתחם " **אנו סבורים שיש למקם את עונשו של הנאשם שזה בין הנסיבות ברף הנמוך לרף הבינוני, נוטה לבינוני**. בשים לב לפסיקה, לנסיבותיו של הנאשם ולמעשה, אנו עותרים להשית את עונשו של הנאשם ברף הבינוני...".

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

3. ב"כ הנאשם ציין בעובדה כי מאחר וטיעוני המאשימה בכתב הוגשו בפתח טיעוניה של ב"כ המאשימה, לא הספיק לעיין בהם כנדרש. ב"כ הנאשם ביקש לראות בהתרחשות כאירוע לא מתוכנן ולמעשה סוג של מעידה ברגע. ציין בעובדה עליה אין חולק ולפיה הנאשם, בני משפחתו ושבתו מתגוררים במתחם בית הכלא "אשל" ובשגרה הם נכנסים ויוצאים מהמתחם כל הזמן ויוצאים בין אם דרך השער ובין אם בדרכים אחרות שכן המתחם אינו מגודר.

עוד מסר כי הנאשם מאחר והשער הראשי היה סגור פנה לנסוע בדרך אחרת ולכל נסע לאחור ומבלי משים וללא כל כוונה פגע בידו של הסוהר שעמד מאחור. הדגיש כי מדובר בנסיעה קצרה לאחור, ללא שנגרמה כל חבלה לסוהר. עוד הוסיף כי מיד לאחר האירוע והוא התבקש לרדת מהרכב הוא נעתר לבקשות השוטרים והמתין לבוא המשטרה בשקט וללא כל התגרות או איום כלפי הסוהרים.

הסנגור ציין בעובדה כי הנאשם עצור מיום האירוע וכי תחילה ביקש לנהל משפטו נוכח שעובדות כתב האישום ייחסו לו עבירת איומים אותה לא ביצע ובה לא היה מוכן להודות, אולם לאחר בחינה חוזרת של המאשימה בעניין זה ותיקון כתב האישום, הודה במה שעשה באמת וחסך זמן שיפוטי יקר.

נטען כי הפריזה המאשימה בטיעוניה, במתחמי העונש והעונש להם עתרה מופרכים ממש. לטענתו, המתחמים אליהם הפנתה נקבעו במקרים חמורים מאוד בהם דובר בנהיגה פוחזת הכוללת נסיעה במהירויות גבוהות, חציה ברמזורים אדומים, הפעלת סירנות, הפרעה לרכבים אחרים או פגיעה בשוטרים, וזאת בנוסף לעבירות נוספות. במקרה דנן, טען, מדובר בנסיעה שארכה לא עלה על 100 מטרים וזו מאחור מספר מטרים בתוך מתחם שאינו מאפשר נסיעה מהירה ופראית כנטען בסיכומי המאשימה.

לדידו של הסנגור, מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירה ותוצאתה יכול שהתחיל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. בתימוכין למתחם זה הפנה ל-ת"פ 33483-10-14 שם מדובר בעבירות של נהיגה פוחזת, נהיגה תחת השפעת אלכוהול, הפרעה לשוטר, היזק לרכוש במזיד, לנאשם שם יש עבר פלילי, שני תיקים מצורפים ומאסר מותנה של 3 חודשים ובית המשפט ואשר עונשו נגזר לעבודות שירות; ת"פ 3994-10-13 גם שם דובר באי ציות לרמזור אדום, סטייה מנתיב, נהיגה פוחזת והכשלת שוטר והעונש נגזר לעבודות שירות; ת"פ 37890-10-18 שם דובר בעבירות של נהיגה פוחזת, נהיגה תחת השפעת סמים והחזקת סמים גם שם התיק הסתיים בעבודות שירות.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם ציין בגילו הצעיר, 22, בן למשפחה המונה 15 ילדים אשר מתגוררים בפזורה הסמוכה לבית כלא "אשל" ללא מים וחשמל. עוד נטען כי אביו מבוגר, חולה סיעודי על כיסא גלגלים, קטוע רגל נוכח מחלת סוכרת קשה וכל פרנסתם מקצבת הביטוח הלאומי.

בהתייחסו לעברו הפלילי של הנאשם טען כי בזה אין להצדיק מתחמי הענישה ובוודאי העונש להם עתרה המאשימה. הסנגור הדגיש בעובדה כי מרבית עברו של הנאשם בעבירות רכוש ואלימות קלה אשר נדונו בבית המשפט לנוער.

בסוף הדברים עתר להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהורות על שחרורו תוך שחזר והדגיש באחריות שנטל הנאשם על מעשיו, החרטה שהביע, כמו גם בנסיבותיו הלא פשוטות כשבהקשר זה עוד הוסיף וביקש כי בית המשפט ימנע להשית קנס ופסילה לנהוג לתקופה ארוכה.

הנאשם בדבריו הביע חרטה עמוקה " אני עשיתי את הטעות הזאת ואני מצטער עליה... בסך הכל נסעתי מהבית שלי עד לשער של בית הסוהר, זה הדרך שאני עושה אותה כל יום..., אני נסעתי אחורה, הסתכלתי במראה ולא ראיתי אף אחד, פתאום אחד הסוהרים אמר "הוא דורס אותי, הוא דורס אותי" אני עצרתי במקום והם קפצו עליי כאילו עשיתי

פיגוע. אני לא רציתי לגרום נזק ולא התכוונתי לזה. הכי הרבה שאפשר לנסוע במתחם הזה זה 40 קמ"ש ואני מצטער על זה".

דין והכרעה

4. קביעת מתחם העונש יעשה בהתאם לעקרון ההלימה ולשם כך על בית המשפט להתחשב "בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה" הכל על פי הנסיבות הקונקרטיות של האירוע.

הערכים החברתיים המוגנים בבסיס איסור עבירה של נהיגה פוזתת הם שמירה על בטחונו של הציבור המשתמש בדרך, הנהגים ברכב והולכי הרגל.

אין צורך להכביר מילים בדבר החומרה והסיכונים הרבים הטמונים בנהיגה שהינה פוזתת ומסכנת חיים ובהינתן כי כלי רכב יכול לשמש ככלי משחית העלול לגבות קורבנות בנפש עת נעשה בו שימוש רע ופוזת. כך בדברי בית המשפט העליון (בהתאמות הנדרשות):

"...הרבינו בשנים האחרונים להתריע מפני הסכנה אותה יוצרים נהגים תוך ניסיון למנוע את עיכובם או מעצרים על ידי שוטרים. אירועים מסוג זה הסתיימו לא אחת בפגיעות בנפש..."
(ע"פ 3958/10 מדינת ישראל נ' חוסיין חסן [25.10.10]).

במקרה שלפני נמצא כי הנאשם אשר נהג במתחם הסמוך לכלא "אשל" סמוך אליו הוא מתגורר היה בדרכו לשער הראשי במתחם אז הבחין ברכב הסוהרים. בלי כל סיבה נראית לעין, האיץ את מהירות נסיעתו כשהוא מכוון את הרכב בו נהג לעבר רכב הסוהרים כמי שמבקש להתנגש ברכבם כשמיד פנה לדרכו לעבר שער היציאה.

נדמה כי מדובר בהתנהגות מתגרה של הנאשם כלפי הסוהרים והגם שכלל התנהגותו הייתה לזמן קצר מאוד, היא נעשית באמצעות כלי הרכב בו נהג לאחר שהגביר את מהירות נסיעתו בתוך מתחם נסיעה מוגבל, והלא כבר למדנו כי כלי רכב יכול להפוך בין רגע לכלי משחית והורג.

הנאשם כאמור, הסיט את רכבו קודם שפגע ברכב הסוהרים ופנה לעבר שער היציאה להמשיך דרכו, אולם השער היה סגור. הנאשם ירד מהרכב בו נהג, ניסה לפתוח ידנית את השער ומשלא עלה הדבר בידו חזר לרכבו כשבאותה עת הגיע למקום הרכב בו היו הסוהרים שניסו לעכב את הנאשם נוכח האופן בו נהג קודם לכן.

כתב האישום לא מפרט באיזה אופן ניסו הסוהרים לעכב את הנאשם ולמעשה לא נמצא בעובדות כתב האישום כל התרחשות עם הגעת רכב הסוהרים לשער הראשי, אלא שהנאשם חזר לרכבו, ותוך כדי נסיעתו לאחור, מבלי שנדרש על ידי מי מהסוהרים לעצור נסיעתו פגע בידו של סוהר שעמד מאחור.

בכתב האישום לא נטען כי הנאשם נהג את הרכב לאחור במהירות או בפראות, עם זאת העובדה כי הנאשם נסע לאחור

ותוך כך פגע בידו של שוטר שהיה מאחור, מלמדת כי נהג בקלות ראש ובאדישות לאפשרות פגיעה באחרים שעמדו ככל הנראה במרחק לא רב, פגיעה שהתממשה ושלמרבית המזל לא הותירה כל חבלה ונזק בידו של הסוהר. נסיעה לאחור לרוב תהא למספר מטרים והגם שכך היא לעולם נדרשת להקפדה וזהירות במיוחד, עליהם פסח הנאשם בנהיגה שבכללותה הינה פוחזת.

בהקשר זה יש להביא בחשבון כי מדובר בסוהרים אשר שהו במתחם עבודתם, יש לתת ביטוי במקרה דנן גם לערכים המוגנים בדמות כיבוד החוק ושמירה על סמכותם וביטחונם של הסוהרים במקום עבודתם.

מדיניות הענישה

5. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה מנעד רחב של עונשים תלויי נסיבותיו הספציפיות של האירוע. נשוא האישום. כך בת"פ 27700-02-18 מדינת ישראל נ' אבו כפ (שלום ב"ש) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) הפרעת שוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון רכב וללא תעודת ביטוח. המדובר במי ששוטר עצר לאחר שנמצא נוהג ללא חגורת בטיחות, כך גם חלק מנוסעי הרכב. הנאשם סרב למסור פרטים לשוטר והחל בנסיעה נסיעה לאחור ופגע ברכבו באדם אחר [ע.ת. 2] וגרם לו לאיבוד שיווי המשקל וליפול והוא נדרש לטיפול רפואי. הנאשם המשיך בנסיעה קדימה כאשר השוטר ניסה לעצרו ואף נתלה על רכבו של הנאשם וחרף כך המשיך לנסוע וכתוצאה מכך השוטר נפל ונחבל בקרסול ימין. הנאשם המשיך בנהיגה הפרועה בשביל עפר עד הגעתו למבוי סתום. שוטר נוסף שהיה במקום המשיך במרדף והבחין בנאשם מסתובב עם הרכב, והשוטר הנוסף נאלץ לשלוף אקדח ולירות בגלגלי הרכב בכדי לגרום לנאשם לעצור. בשים לב לעצמת הפגיעה בערכים המוגנים אותה קבע בית המשפט כגבוה מתחם העונש ההולם נקבע בין 14 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 55710-05-19 מדינת ישראל נ' חמדאת (שלום ב"ש) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של קבלת רכב גנוב, נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) ונהיגה ברמזור אור אדום. נסיבות המקרה הן שהנאשם קיבל מאחרים רכב שנגנב בידעו כי מדובר ברכב גנוב. כבר בעת שנהג ברכב הרחיב העיר לכיוון כביש 60, הבחינו בו שוטרים. הנאשם נהג ברכב וברח מהשוטרים [מבלי שידע כי מדובר בשוטרים] עד שנעצר לאחר שאיבד שליטה והתנגש במעקה בטיחות. אז פרק מהרכב והחל לברוח רגלית עד שנעצר על ידי השוטרים. לאחר שקבע קיומה של פגיעה גבוהה בערכים המוגנים, קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014) נדון עניינו של נאשם שגנב רכב באשדוד ונמלט עמו לכיוון ירושלים תוך נהיגה פוחזת ובריחה משוטרים ואף גרם לתאונת דרכים. נסקרו מקרים אחרים ונקבע כי במקרים המערבים גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ונהיגה פזיזה ורשלנית, ושבהם לא נגרם נזק לחיי אדם או פגיעה קשה בגוף מתחם העונש ההולם נקבע בין 12 ל- 32 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 4836/11 חמאד נ' מדינת ישראל (11.1.2012) [הוגש על ידי ההגנה] נדון עניינו של נאשם שגנב רכב וברח עם הרכב הגנוב מהשוטרים תוך נהיגה פוחזת. בית המשפט העליון אישר עונש של 14 חודשי מאסר לנאשם שהיה זה מאסרו הראשון.

בע"פ 5800/11 **שלהב נ' מדינת ישראל** (22.3.2012) [הוגש על ידי ההגנה] נדון עניינו של נאשם שגנב רכב ביחד עם אחר, וברח משוטרים לתחומי הרשות הפלשתינית, תוך נהיגה פוחזת וגרימת תאונת דרכים. **בית המשפט אישר עונש של 16 חודשי מאסר בפועל.**

בת"פ (מחוזי מרכז - לוד) 40360-11-16 **מדינת ישראל נ' אבן סלאם** (11.9.2017) [הוגש על ידי ההגנה] נדון עניינו של נאשם שקיבל רכב גנוב בסמוך לאחר גניבתו וניסה להעבירו לשטחי הרשות הפלשתינית תוך נהיגה פוחזת שהסתיימה בתאונה שאף הוא נפצע בה. בית המשפט (כב' השופט ד"ר ע. קובו) סקר פסיקה נרחבת וקבע מתחם עונש הולם שנה בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

6. המקרים שהובאו בפסיקה כאמור, בדומה (פחות או יותר) לפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה בכתב, שונים מהמקרה שלפניי בחומרתם ובמספר העבירות וזאת בכל קנה מידה אפשרי להשוואה.

למקרים חמורים יותר מהמקרה לפניי לרבות במספר העבירות הפנה גם הסנגור אם כי שם העונשים שנגזרו על הנאשמים היו קלים משמעותית והסתכמו בעבודות שירות. כך למשל, **ב-ת"פ 33483-10-14** שם מדובר בעבירות של נהיגה פוחזת, נהיגה תחת השפעת אלכוהול, הפרעה לשוטר, היזק לרכוש במזיד, לנאשם שם יש עבר פלילי, שני תיקים מצורפים ומאסר מותנה של 3 חודשים ועונשו של הנאשם נגזר לעבודות שירות; **ת"פ 3994-10-13** גם שם דובר באי ציות לרמזור אדום, סטייה מנתיב, נהיגה פוחזת והכשלת שוטר והעונש נגזר לעבודות שירות; וכן **בת"פ 37890-10-18** שם דובר בעבירות של נהיגה פוחזת, נהיגה תחת השפעת סמים והחזקת סמים גם שם התיק הסתיים בעבודות שירות.

הדברים האמורים ממחישים עד כמה מלאכת הענישה אינה עיוורת וכי קביעת מתחם הענישה והעונש בגדרו יעשו לאחר בחינת המעשה בנסיבות ביצועו ובחינת העושה ונסיבותיו. **אין נהיגה פוחזת הכוללת הימלטות ברכב מכוחות הביטחון תוך נסיעה פרועה בה כרוכים סיכונים ממש לחייהם של הולכי רגל ומשתמשים אחרים בדרך, נסיעה ממושכת תוך חציית צמתים כשהרמזור אדום, עקיפות מסוכנות וכדומה, דומה לנהיגתו של הנאשם במקרה דנן עליה עמדתי בהרחבה לעיל.**

כטענת הסנגור, המקרים בפסיקה עליהם בקשה המאשימה לבסס את מתחם העונש לו עתרה, הינם חמורים מאד והרחק מכל דמיון למקרה שלפנינו.

נראה, שלא בכדי שינתה המאשימה עמדתה בכל הנוגע למתחם הענישה ועונשו של הנאשם להם עתרה. כך בטיעוניה בכתב עתרה למתחם עונש שבין 14 ל- 32 חודשי מאסר בפועל ואת עונשו של הנאשם ל רף הבינוני - עליון, ואילו בטיעוניה על פה טענה למתחם שבין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל ואת עונשו של הנאשם לגזור ברף הנמוך - בינוני.

אין חולק כי לא נגרם כל נזק גופני לסוהר. עם זאת, מדובר בעבירה "מצבית" שעיקרה בפוטנציאל הנזק ובצורך למנעו. הנאשם שלט באירוע ויכול היה לנהוג אחרת.

במכלול הדברים האמורים סבורתני כי העבירה בנסיבות ביצועה במקרה שלפניי אינה ברף הגבוה ואין חומרתה אף קרובה לאותה חומרה אליה כיוונה המאשימה בטיעוניה על פה ובוודאי לא שבכתב. על כן סבורתני כי מידת פגיעתו של

הנאשם בערכים המוגנים אינה גבוהה ועל כן הנני לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

7. במסגרת השיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירה, אביא בחשבון את הצורך הממשי בהרתעה לרבים ובמיוחד לנאשם עצמו, והעונש חייב לבטא את עצמת חומרת המעשה, מבחינת הסיכון למשתמשים בדרך.

אביא בחשבון את עברו הפלילי שאינו קל כלל ועיקר אם כי לצד זאת את העובדה כי עברו אינו כולל עבירות דומות, ועוד אביא כי בעברו התעבורתי נמצא הרשעה אחת בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

אזקוף לזכותו של הנאשם את נטילת האחריות, הודאתו בביצוע העבירה והחרטה הכנה שהתחרט.

אביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם ונסיבות חיים לא קלים.

עוד אביא בחשבון את מעצרו מזה 7 חודשים שלא פגש את הוריו זמן רב, את השפעת מאסרו על אחיו ובעיקר על אביו ואמו שאינם במצב בריאותי טוב ואשר מקבל היבט נוסף נוכח התפרצות נגיף הקורונה והשפעתו על המבוגרים והחולים שבינו.

הקנס, עונש זה מבטא את הצורך בגורמי אכיפה בכביש שעלותם גבוהה. עם זאת, יש לשקול את מצבו הכלכלי של הנאשם בהתאם לסעיף 40ח בחוק העונשין. משכך, ובשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים ולעובדה שהנאשם גם ידרש לרצות עונש מאסר בפועל, יהיה הקנס במתחם 500 ₪ ל 1,500 ₪ ודינו של הנאשם ייגזר לחלק הנמוך של המתחם.

פסילה בפועל והפעלת פסילה מותנית, אין צורך להרחיב בדבר הצורך בעונש פסילה בעבירות מסוג זה. עם זאת אביא בחשבון כי לא מדובר "בשור מועד" כמו גם מידת פגיעתו בערכים כנגזרת ממעשיו, מצאתי נמוכה.

פיצוי, יש מקום לקבוע פיצוי לנפגעים. תכלית הפיצוי היא להשיב את תחושת הביטחון האישי והבעת אמפתיה וחרטה מצד הנאשם כלפיהם. המדובר בפיצוי בדרך של אומדן ובשים לב לתוצאת הפגיעה אני קובעת את הפיצוי לסוהר, עד תביעה 1, על סך של 1,000 ₪.

סוף דבר

מכל הדברים האמורים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה של נהיגה פוחזת.

ג. קנס בסך של 500 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל

מ-1.6.2020 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. אם לא ישולם אחד התשלומים במועד תעמוד היתרה לפירעון מיידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל וזאת למשך 4 חודשים מהיום.

ה. אני מורה על פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.

ו. הנאשם יפצה את ע.ת. 1 בסך של 1,000 ₪. סך הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.6.2020 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. היה ולא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי ויתווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

המאשימה תדאג למסור פרטי ניזוק תוך 21 יום.

כל סכום שישולם ייזקף תחילה לטובת הפיצויים ורק לאחר מכן לזכות הקנס.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ג ניסן תש"פ, 07 אפריל 2020, במעמד הצדדים (הנאשם באמצעות ויעוד טלפוני).